

ПРЕС КЛИПИНГ

11. август 2016.

НАСЛОВИ

- Новог министра просвете чекају разочарани научници (стр.3)
- Минималац већи за пет одсто (стр.3)
- Жедни у три смене, а чекају мајску плату (стр.4)
- Најмања зарада иста већ две године (стр.5)
- Судски спорови против државе између моралног права и апсурда (стр.6)
- СТРУЧЊАЦИ О ЕКОНОМСКОМ ПРОГРАМУ ВЛАДЕ: Много обећања, чекамо реализацију (стр.8)
- Нико неће да купи имовину крушевачког "14. октобра" (стр.9)
- Синдикати: Искуство и стручност Шарчевића могли би донети нешто добро (стр.9)
- Шарчевић да напуни просветну касу (стр.11)
- Држава узима од сиромашних (стр.12)
- Путинов пријатељ у трци за "Галенику" (стр.13)
- Опет неуспешна продаја имовине крушевачког 14. Октобра (стр.14)
- ВУЧИЋ: Јура храни преко 6.000 уста, инвеститоре нећемо терати, мало ли је за сиромашан крај (стр.15)

Нова влада не мења економски курс (стр.15)

Око 300.000 радника прима минималац и нада се повећању (стр.16)

**Око 300.000 грађана на минималцу, да ли ће се повећати цена?
(стр.17)**

Новог министра просвете чекају разочарани научници

Аутор: [Сандра Гуцијан](#)

Научна заједница тврди да није уважена ни један примедба због које је влада оборила конкурс: није промењено финансирање института, није усвојено да се истраживачима бодују сви резултати, посебно у националним дисциплинама, неће бити вредноване чак ни магистарске и докторске тезе

Младена Шарчевића, будућег министра просвете који је стручњак за основно и средње образовање, одмах по преузимању кабинета у Немањиној 24 чекају два „врућа кромпира” која стижу из области високог образовања и науке. Први је нови конкурс за научноистраживачке пројекте, око којег се претходних месеци тресла и просвета и наука и који је по многима био кључни разлог за смену ресорног министра Срђана Вербића. Подсетимо, после много полемике и оспоравања, пре свега на страницама нашег листа, конкурс који је расписало Вербићево Министарство, влада је поништила на седници 6. маја и одредила рок од 90 дана да се израде нова документа. Нови нацрт је готов, али...

Др Александра Павићевић из Етнографског института Српске академије наука и уметности за „Полтиику” каже да је научна заједница веома разочарана нацртом новог конкурса, јер није уважена ни једна суштинска замерка због којих је претходни оборен.

– Није промењено финансирање института, није усвојено да се истраживачима бодују сви резултати, посебно у националним дисциплинама, опет су млади истраживачи у лошем положају, неће бити вредноване чак ни магистарске и докторске тезе. Појавио се и један нови став, по којем је омогућено запосленима на приватним факултетима да буду финансирани 12 месеци, а они са државних осам, што је још један корак у правцу приватизације науке – набраја др Павићевић.

Минималац већи за пет одсто

Аутор: [Јасна Петровић-Стојановић](#)

Послодавци спремни да издвоје око шест динара више него сада, што би износило око 127 динара по сату

Неизвесности више нема. Минимална цена рада од 121 динар по сату, после две године, биће повећана. То је, између осталог, у свом експозеу пре два дана поручио премијер Александар Вучић, изјавивши да је влада спремна да разговара са свим партнерима из Социјално-економског савета.

– Залагаћемо се за увећање минималне цене рада и минималне зараде и очекујем да ћемо такав договор и постићи – најавио је премијер.

Тиме су нестале и све сумње синдиката да од њихових преговора с послодавцима нема ништа, ако влада не да сагласност да се минималац повећа. Сада када су се коцкице сложиле, представницима синдиката предстоји борба с послодавцима да извуку највише што могу за раднике. Колико ће то бити, знаће се највероватније после 15. септембра, када би Социјално-економски савет требало да се окупи и отворено каже – шта је и колико реално.

Слушајући премијеров експозе, тешко је очекивати да минимална цена рада може да достигне 160 или 170 динара, колико показују параметри који по Закону о раду одређују висину минималца, јер је од 2014. године, када је минимална цена рада последњи пут коригована, инфлација била много мања од жељеног повећања.

Жедни у три смене, а чекају мајску плату

Аутор: [Буро Ђукић](#)

Радници зрењанинског „Радијатора” опет у штрајку због неизмирених зарада и доприноса и нехуманих услова за рад. – Менаџмент се преселио у Београд

Зрењанин – Ливница „Радијатор”, последња жива фирма из некада моћног зрењанинског металског комплекса, све чешће је на коленима. Радници некад познатог произвођача разних одливака, котлова и радијатора поново су ступили у штрајк. На тај корак су се одлучили због кашњења плата и неподношљивих услова за рад.

Синдикално руководство тврди да је необјашњиво да се у погонима ради без престанка, да роба одлази а да плата нема. Обрад Гогић из Самосталног синдиката каже новинарима да радницима још није исплаћена мајска зарада, али да им више смета што су од почетка године без здравственог осигурања, а радни стаж није уплаћен две године и осам месеци.

Још више забрињава што око 400 запослених ради у нехуманим и нехигијенским условима, на машинама које нису испитане. Радничка таласања трају од почетка ове године, једно време услови су се донекле побољшали, али су се поново јавили проблеми, сада у још тежим околностима.

Менаџмент више не реагује на њихове захтеве и правда се да је статус предузећа промењен, његово седиште је сад у Београду. Тамошњи Привредни суд отворио је и одмах обуставио стечајни поступак над ливницом, прихватајући Унапред припремљени план реорганизације (УППР).

У секретаријату Привредног суда синдикалце су упутили на стечајног управника, али он нема одговоре на захтеве штрајкачког одбора. У Министарству рада, опет, упућују на надлежне државне институције.

– Када би оне радиле свој посао, не бисмо ни били у штрајку, а то се посебно односи на Пореску управу због толерисања неплаћања пореза и доприноса – огорчени су радници и синдикалне вође у ливници.

Приликом усвајања УППР-а Привредни суд је већинском власнику „Радијатора”, конзорцијуму из хрватског града Бјеловара, дао шансу да ливница опстане на тржишту, али и да покушају да се наплате повериоци. Укупне обавезе ливнице су 2,8 милијарди динара, док целокупна имовина вреди 1,3 милијарде, па би банкротом фабрике сигурно многи остали „кратких рукава”.

Велике финансијске тешкоће у 2015. кад је фабрици искључена и струја донекле су превазиђене овог пролећа. Обновљена је месечна производња од 1.100 тона и извоз камина и шахтова у земље Европске уније.

– Радимо у три смене, а плата нам је ускраћена. Изгледа да сви хоће да се намире пре нас. А ми чак немамо ни воде за пиће, ни основне услове за одржавање хигијене – јадају се чланови штрајкачког одбора.

Најмања зарада иста већ две године

Аутор:Д. Мл.

Колико ће износити минимална зарада у Србији сада се још не зна јер ће одлука бити донета до 15. септембра. Да би се дошло до заједничког предлога, представници синдиката и послодаваца интензивно разговарају о томе, а обе стране, као и представници Владе, слажу се у томе да су се стекли услови за повећање. Синдикати траже да минимална цена рада убудуће износи 140 динара по сату, а против повећања нису ни послодавци, који истичу да би она требало да се коригује неколико процената, али не прецизирају колико.

По речима секретара већа Савеза самосталних синдиката Србије Зорана Михајловића, корекција минималне зараде је потребна јер то произлази из свих параметра које предвиђају Закон о раду и други показатељи. Да у Србији има много запослених који примају минималну зараду није никаква тајна, а процене синдиката показују да их је и до 350.000, највише у трговини и у грађевинарству.

Председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић истиче да се не може игнорисати чињеница да минималац није промењен већ две године и да минимална зарада треба да расте, имајући у виду инфлацију и неке друге параметре, те указује на то да послодавци могу пристати на повећање од неколико процената, али за сада није рекао колико, јер воља за повећање постоји, али треба имати у виду да су намети привреди све већи.

Око 300.000 грађана на минималцу, да ли ће се повећати цена?

Представници синдиката и послодаваца интензивно разговарају ових дана о висини минималца, који се није мењао већ две године, а обе стране, као и представници Владе, слажу се да су се стекли услови за повећање.

Синдикати траже да цена рада убудуће износи 140 динара по сату, а и послодавци деле мишљење да би она требало да се коригује за неколико процената, али не прецизирају за колико.

Секретар већа Савеза самосталних синдиката Србије (С С С С) Зоран Михајловић рекао је Танјугу да радници у Србији никако не могу бити задовољни садашњом ценом рада која износи 121 динар по сату.

Процене синдиката показују да у Србији око 300.000-350.000 радника прима минималац. Највећи број их је у трговини-продавницама, бутицима, кафићима, али и грађевинарству, указује синдикат.

"У реалном сектору највише људи је на минималцу, а што се тиче јавног сектора немамо тачне податке, али их је у сваком случају мање. На минималцу су углавном запослених у школству и здравству који раде на одржавању хигијене, односно чишћењу установа...", објаснио је Михајловић.

Он сматра да би требало би да се изврши корекција цене јер су, каже, сви параметри које предвиђа Закон о раду и други показатељи, потрошачка корпа на страни тога да минималац мора ићи на горе.

Михајловић је додао да се од почетка августа са представницима послодаваца разговара о томе, а ће настојати да постигну договор и да за сада "иде у добром смеру".

"И послодавци су свесни да минимална зарада треба да се коригује али највероватније не делимо исте ставове кад је у питању износ", рекао је Михајловић.

Он је навео да се након формирање владе очекује и састанак СЕС-а на коме би се детаљније разговарало о томе и како би се минимална цена рада кориговала у законском року, односно у септембру.

Михајловић подсећа да је минимална месечна зарада сада око 21.000 и ако бисе минималац повећао на 140 динара, она би износила нешто више од 24.000 динара.

Председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић рекао је да се не може игнорисати чињеница да минималац није коригован већ две године и да минимална зарада треба да расте имаћи у виду инфлацију и још неке друге параметре.

Атанацковић је, међутим, рекао да послодавци могу пристати на повећање од неколико процената, не наводећи тачно колико би то било.

"Добра воља за повећање постоји али треба имати у виду да ни нама није лако, односно да су намети привреди све већи", рекао је Атанацковић.

Мандатар Александар Вучић изјавио је данас да ће се влада залагати за повећање минималне цене рада.

"Плате ће бити веће пре свега за просвету и здравство, вероватно и пре краја године и то не здравим ногама. Већ данас имамо укупно веће плате него што смо имали, пре свега захваљујући расту плата у приватном сектору", рекао је Вучић у Скупштини Србије.

Вучић је навео и да ће влада да прихвати повећање минималне зараде, али да неће да излази са цифром за коју се влада залаже, пре социјалног дијалога у оквиру Социјално економског савета који чине и синдикати и послодавци,

Он је подсетио да су синдикати тражили да минимална цена радног сата буде повећана са 121 на 140 динара, док послодавци кажу може између 123 и 124 динара.

"Колико ће бити, зависи добрим делом од владе, али прво да видимо колико могу да се договоре, па ће изаћи с предлогом. А да сам рекао у динар колико мислим да треба, онда бисте рекли да сам преузео надлежности и синдиката и послодаваца. Овде шта год да урадите криви сте", рекао је Вучић Ђуришићу.

Вучић је нагласио да повећање минималне зараде није лака одлука. Она је, међутим, како је рекао мандатар, за државу ситница.

"За државни сектор је то ситница, јер немамо много њих на минималној заради у јавном сектору", објаснио је Вучић.

У септембру прошле године Влада је донела одлуку да минимална цена рада по радном часу за 2016. годину остане 121 динар.

Синдикати су тада тражили да се цена рада по радном сату повећа на 143,5 динара, док су представници послодаваца и Владе Србије били против.

Последњи пут, пре тога, висина минималца је промењена у септембру 2014. године, и тада је одлучено да она за 2015. годину по радном сату износи 121 динар.

Претходно се цена рада није мењала од 2012. године и износила је 115 динара.

Судски спорови против државе између моралног права и апсурда

Аутор:Љ. Малешевић

Мандатар за Владу Србије Александар Вучић поручио је у експозеу да је један од приоритета нове владе и приватизација бања да би се од њих брзо направила профитабилна предузећа. Осврнувши се на судске спорове које је Фонд ПИО покренуо против државе, он је истакао да је такво понашање Фонда недопустиво.

– Фонд ПИО добија велики део новца из државног буџета да би исплатио пензије, што је поклон државе, а сада тужи државу, настојећи да докаже да има власнички удео у бањама – што је недопустиво – истакао је Вучић.

Он је нагласио да неће чувати бање за „13 чланова синдиката, а да од њих не могу да се направе профитабилна предузећа, брзо и на најефикаснији начин”. Као пример, навео је Куршумлијску бању, тврдећи да би, када би се она активирала, посао могло добити између 200 и 300 људи, што би у Куршумлији стопу незапослености смањило десет одсто.

– Када је реч о бањама, ићи ће се у јавно-приватна партнерства, а тамо где је то разумно, држава ће изаћи из власништва и даће их приватном власнику – најавио је Вучић.

Приватизацији српских бања прича је која траје већ неколико година. Бивши министар привреде Жељко Сертић најавио је ће до краја ове године уследити приватизација бања и специјалних болница и да је држава већ спремила јавни позив за приватизацију њих 14. Он је истакао да је 2015. године приватизација обустављена, пре свега због судских спорова око власништва које држава води с Фондом ПИО, и тврдио да Министарство привреде ради на решавању проблема судских спорова, који су, како је тада рекао, можда правно исправни, али животну сулуди, будући да готово половину новца од којих Фонд исплаћује пензије и социјална давања даје држава. Другим речима, држава је дошла у апсурдну ситуацију да је неко кога дотира тужи да би доказао право власништва.

Пред крај прошле године приватизациони саветник требало је да за Владу Србије сачини предлог за специјалне болнице и бање и најбољи модел за промену власништва, из којег је требало да буде познато и шта се тачно инвеститорима нуди, али и која је цена испод које се бање на тржишту не смеју понудити. Консултантска кућа којој је Министарство привреде поверило тај задатак требало је да направи процену у специјалним болницама Бујановац, бања Ковиљача, Нишка бања, Злабитор, Сокобања, Рибарска бања у Крушевцу, „Меркур” у Врњачкој бањи, „Гејзир” у Сијаринској бањи, Институту за лечење и рехабилитацију у Нишкој бањи и „Термалу” у Врднику. Процењивано је да је у тим лечилиштима запослено око 2.400 радника, а да би, кроз добру приватизацију, посао могло наћи и неколико пута више запослених.

Из Фонду ПИО за „Дневник” објашњавају да су још 2006. и 2007. године покренули 28 спорова за потврђивање власништва над објектима специјалних болница у бањско-климатским лечилиштима. До почетка ове године, правоснажним судским одлукама потврђено је власништво Фонда ПИО над 13 објеката специјалних болница, у два случаја је право својине оспорено – за Чањ у Црној Гори и Специјалну болницу „Агнес” у Матарушкој бањи, док је преосталих 13 спорова за утврђивање власништва Фонда и даље у току.

Право својине Фонду потврђено је на објектима специјалних болница „Чигота” на Златибору, „Нови Пазар” у Новом Пазару, „Ивањица” у Ивањици, „Златар” у Новој Вароши, „Меркур” у Врњачкој бањи, „Жубор” у Куршумлијској бањи, „Терме Радон” 1, 2 и 3 у Нишкој бањи, „Сокобања” и „Озрен” у Сокобањи, „Русанда” у Меленцима, „Бања Ковиљача” у Лозници, „Гамзидарска бања” у Зајечару и хотелу „Здрављак” у Сокобањи.

Како нам је речено у Фонду ПИО, у току је 11 судских спорова ради потврђивања права својине и власништва – за Рибарску бању, „Гејзир” у Сијеринској бањи, Врањску бању, Гамзиградску бању у Зајечару, Јошаничку бању, Бујановачку бању у Бујановцу, „Селтерс” у Младенову”, „Др Мирослав Зотовић” у Београду, бању „Јунаковић” у Апатину, бању Кањижа, Буковачку бању у Аранђеловцу, „Др Добривоје Гњатовић” у Сланкамену и ХТП „Бања Ковиљача” у Лозници.

На питање да ли би повратком имовине Фонд ПИО постао богатији, односно да ли би могућност да располаже сопственом имовином на економским основама значила и мање новца из буџета Србије за потребе пензионера у Србији, у Фонду ПИО одговарају да је на нивоу више министарстава и институција, који су директно заинтересовани за рад бања, формирана радна група коју чине стручњаци различитих профила, чији је задатак да сагледају све аспекте раде тих здравствених установа и пројектују њихов даљи развој, који ће свакако бити у интересу корисника и осигураника, односно радника, а у циљу рехабилитације и превенције инвалидности, због чега су ти објекти сазидани и основани.

Пензије се дотирају из буџета, бање пропадају

Неспорно је да су пензије у Србији редовне и да више од трећине новца за исплату сваког месеца долази из републичке, али и да су многе бање данас празне, разрушене и зарасле у коров, чекајући да се коначно утврди чије су власништво и да ли држава може да их приватизује или не. Покушај државе да их приватизује је обустављен, али је почетком ове године највљено да ће оне ипак добити нове власнике да би постале профитабилне. За бање је годинама заинтересована наша дијаспора, односно богатији Срби из расејања, а као потенцијални купци навођени су и поједини српски тајкуни.

СТРУЧЊАЦИ О ЕКОНОМСКОМ ПРОГРАМУ ВЛАДЕ: Много обећања, чекамо реализацију

Извор:Бета

Сручњаци су данас проценили да је економски програм будуће владе Србије који је најавио мандатар Александар Вучић наставак досадашње политике у којој има много обећања, али је питање да ли ће најављене мере бити реализоване.

Економиста Данило Шуковић оценио је да је Вучић у експозеу у Скупштини Србије тврдио да ће се економска стабилност земље и даље одржавати ниским пензијама и платама у јавном сектору.

Шуковић: Ништа ново

Он је агенцији Бета казао да у економском програму будуће владе нема ништа ново и да он има многе недостатке, међу којима је најважније да нема најављена побољшања рада институција и јачања инфраструктуре Србије, што је важно за економски опоравак и развој Србије.

"Економски програм будуће владе је доста уопштен. У њему нема ништа ново, већ је наставак старе политике", казао је Шуковић нагласивши да држава треба више да се бави радом институција, а не расподелом пара и привлачењем инвеститора по некој неприхватљивој цени за цену рада која је понижавајућа.

Он је истакао и да инвеститори долазе ако се увере да постоје услови за дугорочно инвестирање и да могу да остваре добит, а то се може постићи само ако се поштују закони тржишта, односно ако се јача тржиште и ако судови добро раде, а ако тога нема субвенције које се дају биће злоупотребљене.

Матијевић: Како га спровести?

Власник индустрије меса "Матијевић" Петар Матијевић казао је агенцији Бета да је нови економски програм владе Србије добар, али да је кључно питање како ће се он спровести у пракси.

Он је нагласио да је део који се тиче пољопривреде добар, јер су на мере које ће предузимати нова влада у наредном периоду указивали и пољопривредници и људи из струке.

"Економски програм је теоријски одличан, сад остаје да сваки министар у својој надлежности оствари оно што је предвиђено", нагласио је Матијевић.

Рајић: Обећавајуће

Консултант Мреже за пословну подршку Драгољуб Рајић оценио је да економски програм будуће владе Србије обећава, али да је кључно питање да ли ће се те реформе спровести на прави начин.

Он је агенцији Бета казао да не сме да се дозволи да се неке добре идеје на папиру, под утицајем неких интересних група, изокрену и измене у пракси, јер се тиме неће постићи жељени резултати.

"Нужно је да реформе спроводу професионалци који познају ситуацију у привреди и да јавност буде присутна. Важна је транспарентност како се не би подметала решења која су у интересу неке мањине или неких интересних група, а не у интересу привредног развоја", нагласио је Рајић и додао да је то било обележје претходне владе Србије.

Према његовим речима, делотворност економског програма ће зависити од тога колико ће сами министри и премијер моћи да се посвете решавању одредјених питања и да интервенишу у одредјеним ситуацијама, јер "на нижем нивоу систем не функционише добро и стално тражи интервенцију неког са више позиције и зато су реформе споре".

Он је истакао да мора у наредном периоду да се настави са побољшањем пословне климе и да се смање оптерећења привреде, поједноставе услови пословања, а пре све заврши реформа образовног, пензионог и здравственог система.

"Услови пословања морају да буду једноставнији и прегледнији, јер то траже и инвеститори. Други важан фактор је сигурност, јер у Србији приватан капитал још није довољно застићен. Судски систем је превише спор и не улива поверење", казао је он.

Нико неће да купи имовину крушевачког "14. октобра"

Извор:Бета

Агенције за лиценцирање стечајних управника прогласила је неуспешним трећи покушај продаје имовине Индустрије машина и компонента "14. октобар" из Крушевца јер није било заинтересованих купаца.

Покретна и непокретна имовина тог предузећа понуђена је по цени од 4,6 милијарди динара. Претходна два покушаја продаје, у априлу и јуну, такође нису успела, јер се нико није пријавио за јавно надметање.

Дуговања фабрике износе 14,4 милијарде динара, а 70 одсто је према Комерцијалној банци, Пореској управи и Фонду за развој.

Из ИМК "14.октобар" је пред отварање стечаја кроз два социјална програма отишло 1.500 радника који потражују од 24 до 26 заосталих плата.

У фабрици је тренутно, по уговору о делу, ангажовано око 150 радника који раде на програмима наменске индустрије.

Синдикати: Искуство и стручност Шарчевића могли би донети нешто добро

Извор:Бета

Представници просветних синдиката оцењују да би Младен Шарчевић на месту министра просвете, с обзиром на досадашње искуство у образовању и стручност, могао донети резултате у том сектору.

Председница Уније синдиката просветних радника Србије (УСПРС) Јасна Јанковић рекла је за портал Градски биро да је једна од основних разлика између одлазећег и долазећег министра то што је Шарчевић прошао све фазе српског образовања.

"Није му стран начин рада у основној и средњој школи, као ни место директора образовне институције, државни и приватни сектор. Да ли ће и колико успети да своје знање и искуство имплантира у сиромашно и уморно српско школство, остаје да видимо. Његов оптимизам је свакако евидентан и желим му много добрих и утемељених одлука", рекла је Јасна Јанковић.

Вербић неуспешан, јер није имао подршку са највишег места

Она је оценила да је покушај увођења нестраначке личности на место првог човека просвете у претходној влади био неуспешан.

"Срђан Вербић није оправдао очекивања запослених, између осталог и зато што са највишег места у држави није имао ни довољно подршке, нити разумевања", навела је Јасна Јанковић. Она је додала и да су очекивања од новог министра увек велика, готово нереална, и да је тако и сада.

- Свакако, сви који раде у образовању желе да се не осећају грађанима другог реда. Дакле, побољшање материјалног положаја запослених, требало би да буде приоритет и министра просвете и читаве владе. Рецимо да до краја његовог мандата не каскамо за републичким просеком - навела је председница УСПРС-а.

Она је рекла да други приоритет мора бити нови Закон о основама система образовања и васпитања, који би ишао у корак са савременим светом, као и бољи услови рада, мања одељења и улагање у наставнике.

- Радује ме што је нови министар рекао нешто за шта се УСПРС залаже од оснивања, већ 17 година, а то је квалитет образовања. Циљ сваког добронамерног човека у овој земљи, сваког политичара и члана Владе, мора бити да наша деца знају више, могу више и ураде више, а да притом успемо некако да их овде и задржимо - казала је Јасна Јанковић.

Накарадно приватно образовање

Председник Форума београдских гимназија Миодраг Сокић рекао је за да досадашње "неспорно искуство и стручност" Шарчевића могу бити "нешто сасвим добро и донети толико жељени квалитет".

Кандидат за новог министара просвете Младен Шарчевић изјавио је да ће радити на побољшању квалитета образовања и ефикасности тог процеса.

- Нови министар долази из приватног образовања, али ако буде развијао даље приватно образовање накарадно као што се оно развијало до сада, све ће нам пропасти, и државно и приватно образовање. С друге стране, његово досадашње неспорно искуство и стручност могу бити, ако нам се посрећи, нешто сасвим добро и донети толико жељени квалитет - рекао је Сокић.

Шарчевић на место министра просвете долази са места генералног менаџера приватног Образовног система "Руђер Бошковић" у Београду.

Шарчевић да напуни просветну касу

Пише: В. Андрић

Просветна јавност различито је реаговала на вест да ће српску просвету и науку наредне четири године водити Младен Шарчевић - док једни позитивно оцењују његово дугогодишње искуство у предуниверзитетском образовању, други га у старту дисквалификују јер долази из приватног система.

Саговорници Данаса се слажу да ће му као нестраначкој личности бити тешко да убеди премијера и владу да се повећа издвајање за образовање и науку, што треба да буде приоритет у раду будућег министра.

- Прво што очекујем од новог министра је да се, у складу са Стратегијом развоја образовања Србије, у буџету за 2017. избори за повећање издвајања за просвету и науку у износу од најмање 0,5 одсто БДП-а, и да тако ради све четири године мандата, како би са садашњих три одсто стигли на неких 5,5 до шест одсто БДП-а, што је просек у земљама Западне Европе. Зато оне и имају такав стандард и квалитет у просвети, док наши наставници о условима рада као што су у "Руђеру Бошковићу", где је Шарчевић генерални менаџер, могу само да сањају. Ако то уради, све остало ће бити лакше - каже за Данас Александар Липковски, председник Националног просветног савета.

Вигор Мајић, директор Истраживачке станице Петница, сматра да је из угла школства похвално што је на месту министра просвете особа са више него добрим искуством из струке. Мајић подсећа да је нови министар активно учествовао у три важна сегмента образовног рада - био је наставник, директор школе и оснивао је и формирао нове школе. Искуства му, каже, не недостаје и са те стране "заслужује разумевање и подршку просветне јавности која ће, ван сваке сумње, имати замерке што министар долази из приватног сектора". Мајић сматра да ће то "подгревати синдикалне параноје да му је задатак да активно проширује простор за размах приватних иницијатива у образовању", што он лично види само као квалитет и једину наду да се поправи квалитет домаћег школства.

- С друге стране, можемо очекивати да ће научна заједница имати велике резерве јер министар није професионални научник, запослен у државном институту или факултету, што је много пута виђено. Пук је тешко задовољити, нарочито код нас када се, поштујући доминантну племенску културу, више гледа чији је министар, одакле је, ко му је фамилија и из којих крајева потиче, која му је боја очију и како му изгледа брачни друг, но шта стварно зна, уме и разуме и какве идеје и програме нуди. Новом министру желим пуно среће и енергије, нарочито у првом изазову где ће се показати сва предност или слабост његовог нестраначког статуса, а то је да формира квалитетан тим сарадника и помоћника и осигура снажну, искрену и доследну подршку премијера и министра финансија - поручује Мајић.

У избор квалитетних сарадника који ће водити ресоре високог образовања и науке уздају се и у Националном савету за високо образовање. Генерални секретар тог тела Миодраг Поповић сматра да се Шарчевић неће много упуштати у промене у тим ресорима, с обзиром на његово искуство у доуниверзитетском образовању. Због тога је, каже, важно да бар један државни секретар добро познаје науку и високо образовање, те да би било идеално да то буде човек који је био на управљачкој функцији, било као декан, ректор или проректор. Ипак, Поповић указује да је кључно да нови министар издејствује више новца за науку.

- Ако то не уради наука и високо образовање ће пропасти, јер смо са постојећим издвајањима на репу Европе. У високом образовању неопходно је усаглашавање са новим европским

тенденцијама, мора се стимулирати материјално, али и на други начин упис студената у техничко-технолошке и природне науке - каже Поповић.

За синдикате образовања дилеме нема - први корак мора да буде решавање проблема технолошких вишкова, с обзиром да је 15. август рок када листе морају да буду објављене. Председница Уније синдиката просветних радника Јасна Јанковић истиче за Данас да је један од приоритета доношење новог Закона о основама система образовања и васпитања "јер постојећи не прати ни систем, ни време у којем живимо", смањење броја ученика у одељењу бар на 27, департизација и контрола рада директора школа, чију "владавину" карактеришу осиноност и безвлашће... На питање може ли Шарчевић нешто да уради с обзиром да на позицију министра долази као нестраначка личност, Јанковићева одговара да, гледајући пример Срђана Вербића, нема изгледа да добије подршку владе за своје одлуке. Нада се да је сарадња са осталим министрима ипак могућа, јер ће просвету водити човек који добро познаје прилике у образовању.

Инспекција, мрежа школа...

Осим решавања проблема технолошких вишкова за Слободана Брајковића, председника Синдиката радника у просвети Србије, у неодложне послове спада доношење закона о инспекцији, нове мреже школа, као и побољшање материјалног положаја просветних радника, што је премијер Вучић већ обећао.

Држава узима од сиромашних

Пише: Д. Ераковић

Повећање цена свињског меса умногме се одразило на породичне буџете, а питање је да ли ће то помоћи сточарима.

Мачва спада у значајније пољопривредне регионе, поготово када је реч о свињогојству. До скоро цена товљеника била је око 120 динара по килограму, што је доносило само губитке. Преживели су само већи произвођачи, а за обнову сточног фонда потребне су године и дугорочна развојна политика у овој области. Али, већ са драстичним смањењем субвенција за биљну производњу са 12 на четири хиљаде динара по хектару, домаћинства су се суочила са смањеним могућностима улагања. То утиче и на друге области, као што је то сточарство. С друге стране око половина становништва шабачке општине, око 50.000, живи на селу и од села. Уједно не користе се фондови Европске уније за пољопривреду, а тачка је стављена због исхитреног измештања Управе за плаћања у аграру из Шапца у Београд. Ова институција финансирана је средствима Европске уније и управо је усмерена на коришћење предприступних фондова. По званичним проценама до 2020. године на располагању из ових фондова је 175 милиона евра, што су огромна средства за садашње прилике у аграру. Била је то и једина републичка испостава у Шапцу. За сада нема информација колико се ради на оснаживању овог значајног сегмента за аграр Србије као и конкретне кораке у приближавању Европској унији. Такође, од улагања у системе наводњавања држава од обећања није далеко одмакла. Шабац је имао конкретне пројекте за наводњавање 20.000 хектара у Мачви, а и даље то остаје само неискоришћена шанса за озбиљнији искорак у аграру. Додуше, лошом приватизацијом уништени су значајни прерадни капацитети. Тако је шабачка шећерана, највећа инвестиција у овом крају вредна 125 милиона долара, отишла у старо гвожђе, фабрика "Шапчанка" која је извозила своје производе у Холандију, Америку и друге дестинације такође је отишла у стечај. Са њоме и шабачка кланица чији су производи и те како били тражени на тржишту. Нетрагом су нестали шабачки "Житоратар", Градска пекара, као и бројни погони у оквиру АИК "Шабац", који је по капиталу био четврти у ондашњој Југославији. За сада градска управа Шапца чини колико може да помогне земљорадницима, а по броју регистрованих домаћинстава овај крај предњачи у Србији. Буџет за пољопривреду је

удвостручен и износи 86 милиона динара, али је то недовољно да би се пољопривреда подигла на онај ниво који би обезбеђивао пристojну зараду и који би спречио одумирање села.

Путинов пријатељ у трци за "Галенику"

Аутор: Е. В. Н.

Ко су три кандидата за стратешко партнерство у земунској фабрици лекова. Владимир Потањин са Британцима против гиганата из Бразила и Индије НЕКАДАШЊИ понос југословенске фармацеутске индустрије ускоро би могао да добије партнера. У Министарство привреде стигле су три понуде. Две из далека - ЕМС из Бразила и "Кадила фармасјутиклс" из Индије и једна из Европе - британско-руски конзорцијум "Фронтјер фарма" и "Петровакс фарм".

Пошто техничка документација сва три понуђача није комплетна, кандидати су добили још 15 дана да исправе пропусте, како би се отвориле и финансијске понуде. На основу њих ће се одлучивати ко ће земунском фабриком лекова управљати наредних пет година.

Како сазнајемо у Немањиној 11, понуде сва три понуђача се темељно анализирају. За добар део чиновника у Министарству привреде велико је изненађење што су се појавиле чак три понуде. То је потврда да је "Галеника" још на цени. Једина недоумица у Немањиној је који стратешки партнер је најбољи и с којим ће фабрика имати најсветлију будућност.

Највеће изненађење је пријављивање Бразилаца. ЕМС има занемариве аквизиције у Европи. Ова компанија је међу првих пет у "земљи самбе" и извози у 30 земаља, углавном Латинске Америке. У власништву је тамошњег милијардера Карлоса Санчеза. Да би се видело колико су до сада били концентрисани на локално тржиште, довољно је отворити њихов веб-сајт ЕМС који је само на португалском.

ЛАНЕ НАЈБОГАТИЈИ ВЛАДИМИР Потањин је на "Форбсовој" листи најбогатих људи у Руској Федерацији за 2015. годину био на првом месту. Осим фармације, бави се и грађевинарством, а његов најважнији бизнис је у области металског комплекса. Његове компаније су највећи произвођачи никла и паладијума на свету...

Индијска "Кандила" је светски познати произвођач генеричких лекова. Њихово пријављивање за "Галенику" могло би да значи да желе да се преоријентишу на Европу, пошто су им пословни резултати у првом кварталу пали за 23 одсто, а све више проблема имају у САД, где је Федерална агенција за лекове издала два писма упозорења на квалитет "Кандилиних" производа. То је последњи корак пред забрану продаје тих медикамената. Осим тога, Светска здравствена организација је изразила забринутост због квалитета лекова. Иначе, и остали индијски произвођачи су на лошем гласу када је у питању квалитет производа. Зато у Немањиној са посебном пажњом разматрају ову понуду, јер постоји страх да Индијци купују "Галенику" као складиште за своје јефтине лекове и да немају развојне намере.

Са Британцима и Русима "Галеника" би могла да обнови послове у Руској Федерацији и да наступи на тржишту Евроазијске уније, плус тржишта на Блиском истоку, попут Ирана на којем "Петровакс" има приступ. Власник "Петровакса" је милијардер Владимир Потањин, а његова компанија је међу топ десет када је у питању истраживање нових лекова и високих стандарда производње, док британски "Фронтјер" има велико искуство у руковођењу и

инвестирању у фармацију. Можда Потањин може на сличну позицију да доведе и "Галенику". Занимљиво је да је Потањин и особа од поверења руског председника Владимира Путина и најбогатији православца у Руској Федерацији.

СИНДИКАТИ: САЧУВАТИ РАДНИКЕ И ПРОИЗВОДЊУ ИЗ Синдикалних организација "Галенике" поручују да је добродошао онај партнер који ће сачувати број запослених, уложити у модернизацију постројења, одржати и повећати производњу лекова.

Професор Економског факултета др Благоје Пауновић нема дилему. За "Галенику" је најбоље да добије стратешког партнера који ће на постојећој платформи спровести развојну стратегију. - Развој је могућ само у даљем унапређењу нове фабрике чврстих фармацевтских производа - каже за "Новости" проф. Пауновић. - Потребан је професионални менаџмент, а ко од кандидата је најбољи, тешко је проценити, нити бих улазио у тако нешто. Можда Индијци могу да развијају генеричке лекове, а за инвестиције можда најбоље звучи британски фонд. Шанса је и велико руско тржиште и повољни трговински аранжмани, који можда намећу британско-руски конзорцијум, али о томе треба да одлучују надлежни органи. Једно је сигурно да "Галеника" има изузетно квалитетан стручни кадар, који би уз паметна улагања могао да начини напредак.

Опет неуспешна продаја имовине крушевачког 14. октобра

Извор:Бета

Агенције за лиценцирање стечајних управника прогласила је неуспешним трећи покушај продаје имовине Индустрије машина и компонента "14. октобар" из Крушевца јер није било заинтересованих купаца

Агенција за лиценцирање стечајних управника прогласила је неуспешним трећи покушај продаје имовине Индустрије машина и компонента "14. октобар" из Крушевца јер није било заинтересованих купаца.

Покретна и непокретна имовина тог предузећа понуђена је по цени од 4,6 милијарди динара. Претходна два покушаја продаје, у априлу и јуну, такође нису успела, јер се нико није пријавио за јавно надметање.

Дуговања фабрике износе 14,4 милијарде динара, а 70 одсто је према Комерцијалној банци, Пореској управи и Фонду за развој.

Из ИМК "14.октобар" је пред отварање стечаја кроз два социјална програма отишло 1.500 радника који потражују од 24 до 26 заосталих плата.

У фабрици је тренутно, по уговору о делу, ангажовано око 150 радника који раде на програмима наменске индустрије.

ВУЧИЋ: Јура храни преко 6.000 уста, инвеститоре нећемо терати, мало ли је за сиромашан крај

Извор: Танјуг

БЕОГРАД - Мандатар Александар Вучић изјавио је данас да неће учествовати у "растеривању инвеститора", алудирајући на бројне жалбе на третман радника кореанске компаније Јура. Вучић је, у Скупштини Србије, навео да ће се борити против идеја које подсећају на "лудистички покрет", односно на покрет Неда Луда, када су радници разбијали машине истичући да, "та Јура храни више од 6.000 уста".

"Они хране више од 6.000 уста, а тај лудачко-лудистички покрет, по угледу на онај који је водио Нед Луд, кад су уништавали машине - ја сам против тога и борићу се против тога", рекао је Вучић.

Он је запитао, шта је страшно што има прековременог рада - па све је плаћено. "Многи другде немају плаћен прековремени рад, па шта. Ајде да отерамо све из Србије, да склонимо све", рекао је мандатар истичући да је апсолутно против тога, да Јура запошљава 6.500 људи од Раче до Лесковца. "Мало ли је за сиромашан крај", закључио је.

Нова влада не мења економски курс

Аутор: [Војислав Стевановић](#)

Економска проблематика је била у средишту пажње у експозеу мандатара Вучић. Према оном што је прочитано, и будућа влада ће задржати исте циљеве као и претходни кабинет, без промене економског курса.

Нижи дефицит у државној каси, осетан раст привреде у наредне четири године, раст раније снижених пензија и државних плата, раст минималца, увођење рада на лизинг, али и раст запошљавања.

У првих сто дана међу приоритетима ће бити градња аутопутева и обнова пруга, али и припрема за приватизацију појединих државних предузећа попут Дунав осигурања и Комерцијалне банке. У том периоду најављена је и рационализација јавне управе.

Србији следи и ребаланс буџета, јер су, како каже премијер, јасно да ће предвиђени мањак у државној каси од око милијарду евра бити знатно мањи. То је, каже показатељ да не постоји ни један лош тренд.

„Реструктурирање јавних и предузећа у државној својини треба да буде приоритет, како би се спречило генерисање губитака и преливање на буџет, а осим тога треба и даље контролисати расходе на плате и пензије - оне не би смеле да расту више него што расте номинални бруто домаћи производ“, наводи Саша Ранђеловић, Економски факултет у Београду.

Уколико држава буде имала више новца него што је предвиђено за трошење, економисти кажу да би најефикасније било да се потроши на јавне инвестиције: „У тренутку када се јавне инвестиције реализују ви ангажујете домаћа предузећа и на тај начин имате позитиван ефекат на привредну активност, а када се ти објекти заврше унапредили сте инфраструктуру и услове пословања“, додаје он.

Експозе се бавио и привредницима. Најављене су и стимулативне мере, иако није прецизирано које. Послодавци кажу да су у мандатаровом говору препознали многе своје сугестије.

„Уколико из тих речи проистекну и конкретне мере, на нама је да се надамо, мислим да ће бити неупоредиво бољи привредни амбијент него што је био досад“, каже Небојша Атанацковић, председник Уније послодаваца.

Шта да очекују радници у Србији, као и они који се надају послу.

„Влада намерава да настави са довођењем инвеститора који могу да запосле радну снагу релативно ниског степена образовања, што је нама реално потребно, али мислим да је велики проблем што премијер није посветио нарочиту пажњу јачању социјалног дијалога. То се појављује у једној реченици, што морам рећи да је прилично слабо с обзиром на оно што се дешавало не само са јуром него и са неким другим фирмама, и коначно шта се дешава у Србији уопште са поштовањем права радника, сматра Тања Јакоби, економски аналитичар.

Који могу да очекују и повећање минималца, али, како кажу послодавци, не у оној мери у којој су синдикати предлагали.

Око 300.000 радника прима минималац и нада се повећању

Аутор: Танјуг

Представници синдиката и послодаваца интензивно разговарају ових дана о висини минималца, који се није мењао већ две године.

У септембру прошле године Влада је донела одлуку да минимална цена рада по сату за 2016. годину остане 121 динар. Синдикати су тада тражили да се цена рада по сату повећа на 143,5 динара, док су представници послодаваца и Владе Србије били против.

Последњи пут висина минималца промењена је у септембру 2014. Претходно се цена рада није мењала од 2012. и износила је 115 динара. Обе стране, као и представници Владе, сагласни су да су се **стекли услови за повећање**.

Синдикати траже да цена рада убудуће износи 140 динара по сату, а и послодавци деле мишљење да би она требало да се коригује за неколико процената, али не прецизирају за колико.

Процене синдиката показују да у Србији **око 300.000-350.000 радника прима минималац**. Највећи број их је у трговини - у продавницама, бутицима, кафићима, али и у

грађевинарству, указује синдикат. Секретар већа Савеза самосталних синдиката Србије Зоран Михајловић рекао је да радници у Србији никако не могу бити задовољни садашњом ценом рада.

"У реалном сектору највише људи је на минималцу, а што се тиче јавног сектора немамо тачне податке, али их је у сваком случају мање. На минималцу су углавном запослених у школству и здравству који раде на одржавању хигијене, односно чишћењу установа...", објаснио је Михајловић.

Он сматра да би требало би да се промени цена јер су, каже, сви параметри које предвиђа Закон о раду и други показатељи - потрошачка корпа на страни тога да минималац мора ићи на горе. Додао је да се од почетка августа са представницима послодаваца разговара о томе и да за сада "иде у добром смеру".

"И послодавци су свесни да минимална зарада треба да се коригује али највероватније не делимо исте ставове кад је у питању износ", рекао је Михајловић. Он је навео да се након формирање владе очекује и састанак СЕС-а на коме би се детаљније разговарало о томе и како би се минимална цена рада кориговала у законском року, односно у септембру.

Подсећа да је **минимална месечна зарада сада око 21.000** и ако бисе минималац повећао на 140 динара, она би износила нешто више од 24.000 динара.

Председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић рекао је да се не може игнорисати чињеница да минималац није коригован већ две године и да минимална зарада треба да расте имаћи у виду инфлацију и још неке друге параметре. Атанацковић је, међутим, рекао да **послодавци могу пристати на повећање од неколико процената**, не наводећи тачно колико би то било.

"Добра воља за повећање постоји али треба имати у виду да ни нама није лако, односно да су намети привреди све већи", рекао је Атанацковић.

Око 300.000 грађана на минималцу, да ли ће се повећати цена?

Извор: Танјуг

Представници синдиката и послодаваца интензивно разговарају ових дана о висини минималца, који се није мењао већ две године, а обе стране, као и представници Владе, слажу се да су се стекли услови за повећање.

Синдикати траже да цена рада убудуће износи 140 динара по сату, а и послодавци деле мишљење да би она требало да се коригује за неколико процената, али не прецизирају за колико.

Секретар већа Савеза самосталних синдиката Србије (С С С С) Зоран Михајловић рекао је Тањугу да радници у Србији никако не могу бити задовољни садашњом ценом рада која износи 121 динар по сату.

Процене синдиката показују да у Србији око 300.000-350.000 радника прима минималац.

Највећи број их је у трговини-продавницама, бутицима, кафићима, али и грађевинарству, указује синдикат.

„У реалном сектору највише људи је на минималцу, а што се тиче јавног сектора немамо тачне податке, али их је у сваком случају мање. На минималцу су углавном запослених у школству и здравству који раде на одржавању хигијене, односно чишћењу установа...“, објаснио је Михајловић.

Он сматра да би требало би да се изврши корекција цене јер су, каже, сви параметри које предвиђа Закон о раду и други показатељи, потрошачка корпа на страни тога да минималац мора ићи на горе.

Михајловић је додао да се од почетка августа са представницима послодаваца разговара о томе, а ће настојати да постигну договор и да за сада „иде у добром смеру“.

„И послодавци су свесни да минимална зарада треба да се коригује али највероватније не делимо исте ставове кад је у питању износ“, рекао је Михајловић.

Он је навео да се након формирање владе очекује и састанак СЕС-а на коме би се детаљније разговарало о томе и како би се минимална цена рада кориговала у законском року, односно у септембру.

Михајловић подсећа да је минимална месечна зарада сада око 21.000 и ако бисе минималац повећао на 140 динара, она би износила нешто више од 24.000 динара.

Председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић рекао је да се не може игнорисати чињеница да минималац није коригован већ две године и да минимална зарада треба да расте имаћи у виду инфлацију и још неке друге параметре.

Атанацковић је, међутим, рекао да послодавци могу пристати на повећање од неколико процената, не наводећи тачно колико би то било.

„Добра воља за повећање постоји али треба имати у виду да ни нама није лако, односно да су намети привреди све већи“, рекао је Атанацковић.

Мандатар Александар Вучић изјавио је данас да ће се влада залагати за повећање минималне цене рада.

„Плате ће бити веће пре свега за просвету и здравство, вероватно и пре краја године и то не здравим ногама. Већ данас имамо укупно веће плате него што смо имали, пре свега захваљујући расту плата у приватном сектору“, рекао је Вучић у Скупштини Србије.

Вучић је навео и да ће влада да прихвати повећање минималне зараде, али да неће да излази са цифром за коју се влада залаже, пре социјалног дијалога у оквиру Социјално економског савета који чине и синдикати и послодавци,

Он је подсетио да су синдикати тражили да минимална цена радног сата буде повећана са 121 на 140 динара, док послодавци кажу може између 123 и 124 динара.

„Колико ће бити, зависи добрим делом од владе, али прво да видимо колико могу да се договоре, па ће изаћи с предлогом. А да сам рекао у динар колико мислим да треба, онда бисте рекли да сам преузео надлежности и синдиката и послодаваца. Овде шта год да урадите криви сте“, рекао је Вучић Ђуришићу.

Вучић је нагласио да повећање минималне зараде није лака одлука. Она је, међутим, како је рекао мандатар, за државу ситница.

„За државни сектор је то ситница, јер немамо много њих на минималној заради у јавном сектору“, објаснио је Вучић.

У септембру прошле године Влада је донела одлуку да минимална цена рада по радном цасу за 2016. годину остане 121 динар.

Синдикати су тада тражили да се цена рада по радном сату повећа на 143,5 динара, док су представници послодаваца и Владе Србије били против.

Последњи пут, пре тога, висина минималца је промењена у септембру 2014. године, и тада је одлучено да она за 2015. годину по радном сату износи 121 динар.

Претходно се цена рада није мењала од 2012. године и износила је 115 динара.